

Εἰς οἰωνός ἀριστος αμύνεσθαι περί γλώσσης

Του Ευάγγελου Ταουσάνη

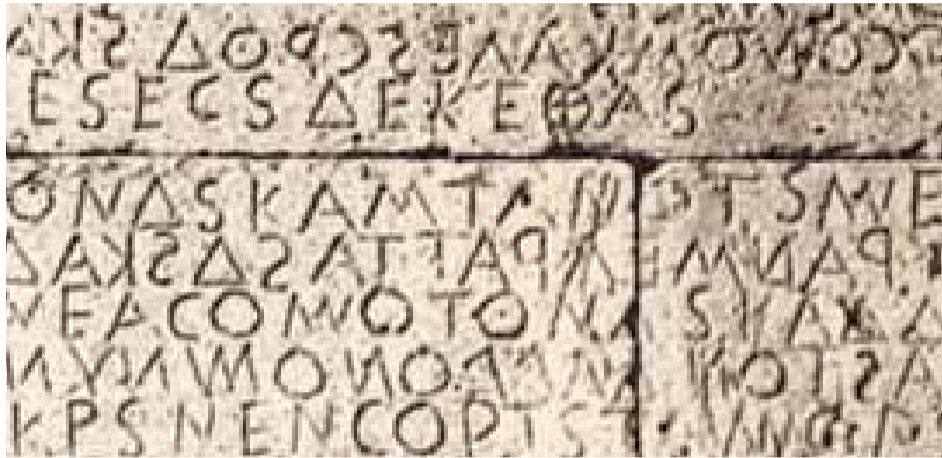
ΜΕΡΟΣ 5ο

Το Ομηρικό ύδωρ λοιπόν, σήμερα το λέμε νερό, όλες όμως οι παράγωγες λέξεις είναι με την ομηρική ονομασία πχ. Υδραυλικός - Υδραγωγείο - Ύδρευση - Υδροφόρος - Ενυδρείο- Αφυδάτωση - Υδροψυκτός - Υδρογόνο - Υδροπικία - Υδροστατική - εταιρεία Υδάτων κλπ. Λέμε φωτιά, αλλά τα σύνθετα είναι με το πυρ πχ Πυρασφάλεια - Πυροσβέστης - Πυρπολητής κλπ Λέμε ψομί όμως τα σύνθετα είναι με το άρτος πχ Αρτοσκευάσματα - Αρτοποιείο κλπ. Το ομηρικό δέρομαι σημαίνει βλέπω. Σήμερα λέμε Οξυδέρκεια και Οξυδερκής (=διορατικός). Το κορέω = φροντίζω, σκουπιζώ (εξ ου και το care της Αγγλικής) και διασώθηκε στο Νεωκόρος (όπου το Νεός σημαίνει Ναός). Στα αρχαία η λέξη φωρά (με ω και οξεία) σημαίνει κλοπή, σήμερα δε, λέμε ότι συνελήφθη επ' αυτοφώρω. Λάπος = ρούχο. Διασώθηκε στο Λωποδύτης, που σημαίνει ο δύνω εις τους λάπους των άλλων. Αυδή = φωνή και λέμε έμεινα άναυδος (δηλ. άνευ αυδής, άνευ φωνής, άφωνος).

Αλέξω = προστατεύω και έχουμε αλεξικέραυνο - αλεξίσφαιρο - αλεξίπτωτο - Αλέξανδρος (=προστάτης των ανδρών). Αστν = πόλις και λέμε αστυνομικός - αστυφιλία - αστίατρος - αστικές συγκοινωνίες. Οι μύριοι (=10.000 άτομα) φεύγοντας μας άφησαν το εκατό-μύριο δηλαδή 100X10.000 = 1.000.000. Η θύρα (που δυστυχώς επεκράτησε η λατινική ονομασία της πόρτα) συναντιέται στις λέξεις θυρεός (=έμβλημα) θυρωρός (=ο ορών την θύρα) και παράθυρο. Αχθός είναι το βάρος και λέμε αχθοφόρος.

Άρουρα και χθων είναι η γη. Λέμε άροτρο και αρουραίος (=ο ζων εντός της γης) για το πρώτο και καταχθόνιος, υποχθόνιος για το δεύτερο. Τα ομηρικά νόστος = επιστροφή και άλγος = πόνος, εμπειρεύονται στις λέξεις νοσταλγία (=ο πόνος της επιστροφής), παλινόστηση και νευραλγία, αναλγητικά φάρμακα κλπ. Το δείπνο δεν λέγεται πλέον δόρπον και όμως λέμε ότι θα πάρουμε επιδόρπιο. Θαμά = συχνά και λέμε ο θαμών του καφενεύου (δηλ. ο συχνάζων στο καφενεύο).

Η ρις έγινε μύτη, η γαστήρ κοιλιά και το ους αντί. Και όμως λέμε ρινίτιδα, γαστρίτιδα, ωτίτιδα. Η ναυς έγινε πλοίο, όμως λέμε ναυπηγώ - ναυλώνω - ναυμαχία - ναυτολογώ - ναυτιλία - ναύτης - ναύσταθμος - ναύαρχος - ναυαγός - ναυτία κλπ. Το αιρέομαι - αιρούμαι σημαίνει εκλέγω και σήμερα λέμε αιρετοί άρχοντες, αρχαιρε-

σίες. Η χειρ έγινε χέρι, λέμε όμως χειραγωγώ - χειραφετώ - χειροτονώ - χειροφιλιώ - χειρουργός - χειριστής - εγχειρίδιον - χειρονομία - χειροπέδες - χειροδικία - κλπ. Από το πατήρ έχουμε πατρίδα - πατροπαράδοτος - πατριαρχία - πατροκτόνος κ.α.

Ο ομηρικός τύπος για το φως ήταν το φάος και το συναντάμε στην φαινή ιδέα και το φάρο. Ο υιός έγινε γυιός αλλά έχουμε υιοθεσία, υιοθέτηση κ.α. Βρύχια είναι τα βαθέα ύδατα. Σήμερα λέμε υποβρύχιο, υποβρυχίως. Η λέξη πυρ σημαίνει φωτιά και ο αυλός τον σωλήνα. Δεν λέμε όμως φωτοσωλήνας αλλά το γνωστότατο πύρ-αυλος. Το άγαν είναι υπερβολή, οι δε ναυτικοί μας λένε αγάντα όταν τραβούν τα δίχτυα (δηλ. υπερπροσπαθείτε), κλπ κλπ κλπ.

Διαφορές εννοιών με τα -καταροηθέντα- πνεύματα, τους τόνους και την ορθογραφία εν μέρει

Το ρήμα είργω (με ψιλή) σημαίνει εμποδίζω την είσοδο. Το είργω (με δασεία) σημαίνει εμποδίζω την έξοδο (εξ ου και κάθειρξις). Η λέξη φορά (με ο και οξεία) σημαίνει κατεύθυνση κινουμένου πράγματος. Φορά (με ο και περισπωμένη) σημαίνει ενδυμασία (πχ αυτός φορά καλοκαιρινά). Φωρά (με ω και οξεία) σημαίνει κλοπή, ενώ φωρά (με ω περισπωμένη και υπογεγραμμένη) σημαίνει ζητεί. Λέξεις που τονίζονται στη λήγουσα, σύνθετες από το έργο και ένα ουσιαστικό είναι προς το καλό των ανθρώπων πχ. αμπελουργός, σιδηρουργός, μελισσοουργός, χειρουργός κλπ. Οι τονιζόμενες στην παραλήγουσα όμως είναι προς βλάβη των ανθρώπων πχ πανούργος, κακούργος, ραδιούργος. Τα ονόματα Λάμπρος - Λυκούργος - Χριστός αποτελούν εξαίρεση προς αντιδιαστολή του Λαμπρός - Λυκούργος - Χριστός - που είναι χαρακτηρισμοί - ιδιότητες του Θεού. (Λυκούργος είναι ο δημιουργός φωτός από το λύκος + έργο ή ο φωτοδότης).

Όλα, τα ελάχιστα, άλλωστε προαναφερόμενα παραδείγματα, αποδει-

κνύουν από την μια πλευρά, το κακό που έγινε στη γλώσσα μας με τις αλλαγές και καταροησεις και από την άλλη το πλήθος στην κυριολεξία των λέξεων της αρχαίας, που έχουν ενσωματωθεί στην νεοελληνική. Επίσης την μοναδικότητα του βιβλίου "Εἰς οἰωνός ἀριστος αμύνεσθαι περί γλώσσης" για το οποίο πιστεύω να σας έδωσα με τα λίγα που εξέθεσα, μιαν εικόνα του περιεχομένου και της αξίας του.

Ένα συμπέρασμα -εκτός των άλλων- που βγαίνει αβίαστα από το βιβλίο Αντωνάκου, είναι και το ότι πολλά από τα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα υπουργεία Παιδείας και Πολιτισμού - και όχι μόνον αυτά δυστυχώς - τελούν υπό την μόνιμη σχεδόν κατοχή αλλοφύλων με ελληνικό προσωπείο ή ψευδώνυμα και "Ελλήνων" που μόνον Έλληνες δεν αισθάνονται. Όλοι αυτοί εργάζονται δολίως και καταχθονίως, στηριζόμενοι και σε μερίδα των Μ.Μ.Ε. και απεργάζονται τον αφανισμό της γλώσσας μας, της πατρίδος μας και ημών των ιδίων! Ας γρηγορούμε λοιπόν. Ο ελληνισμός κινδυνεύει. Οι εχθροί είναι εντός των τειχών!

Θα θεωρούσα σημαντική παράλειψη να μην ευχαριστήσω λίγο πριν το τέλος τον κ. Δημήτριο Συμεωνίδη, τον εκλεκτό συμπάροικο, τον ακούραστο και άριστο πατριώτη, τον πατέρα και της ιδέας της Λέσχης Ελλην. Βιβλίου.

Θα κλείσω με μια εκμυστήρευση και μια προτροπή. Είχα γυμνασιακή μόρφωση από την Ελλάδα. Αυτά που γνώριζα όμως ήταν πολύ λίγα, παρ' όλο που ήμουνα άριστος μαθητής. Πολλά δε εξ αυτών ήταν ψέμματα χονδροειδή, ήταν αλλοίωση ή απόκρυψη ή διαστρέβλωση των πραγματικών ιστορικών γεγονότων και μια αήθης όσο και σατανική αλλοεθνής προβολή και προπαγάνδα. Εδώ στην Αυστραλία - και την ευγνωμονώ γι' αυτό - μπόρεσα με τον δανεισμό βιβλίων να αποκτήσω μιαν ευρύτερη μόρφωση και να ανακαλύψω αλήθειες που ποτέ δεν φανταζόμουν ότι υπήρχαν και απεκρύβοντο συστημα-

τικά. Η πλούσια βιβλιοθήκη του Margickville (με τον μέντορά της τον κ. Δημήτριο Συμεωνίδη), ήταν ο μεγάλος μου δάσκαλος που μου άνοιξε τα μάτια και πλάτυνε τις σκέψεις και τις γνώσεις μου.

Η προτροπή μου είναι ευνόητη πλέον. Καλώ όλους εσάς, όσους μπορείτε να επηρεάσετε αλλά και τον κάθε Έλληνα και Ελληνίδα να γίνουν ενεργά μέλη της βιβλιοθήκης του Margickville και να αγαπήσουν το βιβλίο. Δεν κοστίζει τίποτα. Το διάβασμα είναι μια θαυμάσια πνευματική απόλαυση, είναι ψυχαγωγία ανέξοδη και πηγή αστείρευτων γνώσεων. Ας κάνουμε πάλι την βιβλιοθήκη του Margickville όπως ήταν παλιά. Πλουσιώτατη και Ελληνική. Εμείς οι μεγάλοι έστω. Είμαστε ακόμη πολλοί. Διαφορετικά το τμήμα Ελληνικών βιβλίων θα κλείσει. Ο Δημήτρης περιμένει με ανοιχτή αγκαλιά για να εξυπηρετήσει τον καθένα άμεσα και πολύπλευρα. Εμπρός, ας γίνουμε όλοι μέλη στην βιβλιοθήκη. Άλλωστε εκτός από βιβλία διαθέτει περιοδικά, εφημερίδες, δίσκους, κασσέτες, με τραγούδια και έργα Ελληνικά κλπ.

Με δύο δίστιχα και δύο στροφές ποιημάτων των Ν. Γκάτσιου και Κ. Παλαμά σχετικά με την γλώσσα μας, τελειώνω αφού σας ευχαριστήσω που με διαβάσατε και ζητήσω την κατανόησή σας για τυχόν λάθη μου.

Μια χούφτα είν' ο άνθρωπος από στυφό προζύμι γεννιέται σαν αρχάγγελος, πεθαίνει σαν αγρίμι. Του μένει μόνο στη ζωή, μια γλώσσα, μια πατρίδα η πρώτη του παρηγοριά και η στερνή του ελπίδα.

Αχ, για να σωθεί η Ελλάδα στους καιρούς τους ύστατους βρείτε κάπου έναν Καιάδα και γκρεμοτοκίστε τους!

(Εννοεί τους διαστρεβλωτές της γλώσσας και τους αρνησιπάτρηδες)

Πολύ δεν θέλει ο Έλληνας να χάσει τη λαλιά του και να γινεί μισέλληνας από την αμυαλιά του!

N. Γκάτσιος

Δεν έχεις Όλυμπε Θεούς, μηδέ λεβέντες η Όσσα, ραγιαδες έχεις μίνα γη, σκυφτούς για το χαράτι. Κούφιοι κι οκνοί, καταφρονούν την θεία, τραχειά σου γλώσσα των Ευρωπαίων περίγελα και των Αρχαίων παλιάτσι.

K. Παλαμάς

ΤΕΛΟΣ